

Mr Tomislav Suhecki

Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje

UDK: 371.95

vaspitača „Mihailo Palov“ ISBN 978-86-7372-131-6, 16 (2011), p.630-632

Vršac

Pregledni rad

GLOBALIZACIJA I DAROVITI

Problemi koje stvara raskorak u tempu razvoja elemenata globalizacije i lokalnog snalaženja, pravi su izazov. Naravno, genetika ili već krivac čuda zvanog darovitost nisu mogli predvideti ovakve probleme. Potrebno je evidentirati, profilisati, nove - stare darovitosti koje bi smanjivale jaz u brzini razvoja globalnih atributa saobraćaja informatike, novog prava i lokalne bespomoćnosti.

Lokalna zajednica može izvući glavnu korist od globalizacije, a to je da odraste. Pre nekoliko godina u Kanadi održan je Svetski kongres na temu: Kako se pravi istorija umetnosti? Mi, na lokalnu, još uvek naivno mislimo da se istorija pravi posthumno. Da li će na nekim bolnicama biti okačeni natpisi: ne lečimo pacijente koji ne znaju latinski, da bi pomogli lekarima u postavljanju dijagnoze? Zamislimo Šekspira na ostrvu samog, za kozama, kako više prema nebu: neću da mekećem.

Mi još uvek verujemo da su talentovani i daroviti opšte dobro. Verujemo da daroviti pariraju glavoboljama budućnosti.

Globalizacija nije peglanje razlike medju kulturama, naravno da bi globalizacija gurnula još jače, da je ne usporava ljudska filozofija kao i limit energetske resursa. Darovitost se može vrednovati na skali od spontane poetičnosti zanatskih veština, pa do neke vrste poetske proročke institucije.

Nezaposlenost nije samo posledica otimačine za resursima, već ukazuje na prevaziđenje ljudske radne sposobnosti. Da li biro rada postaje otpad za prevaziđenje modela ljudi? Da li i daroviti postaju prevaziđeni?

Da li će neki budući okrugli stolovi imati radne nazive: **Nepotrebnost daroviti, Kako smanjiti darovitost, Strah od darovitosti, Evidencija prevaziđenih talenata, pa do poslednjeg nečujnog skupa na temu: Mit o ljudskoj darovitosti?**

Svaki pojedinac je potencijal neprikosnovenog jedinstva izuzetnog dara koji ne mora da je društveno potreban. Ali, kad ni simulacije kreativnosti kroz zabavu i sve lošiji život nemaju svrhe, onda pojedinca obuzima sve prisutnije osećanje bespomoćnosti i nesnalaženja.

Rad nije samo izvor zarade, on je kičma identiteta čoveka.

Da li će odricanje od duhovnosti postati jedan od načina uklapanja u globalnu fascinaciju? Krčimo darovitost drugih i sopstvenu, iako ne znamo pravu prirodu tog fenomena.

Kada bi izašli na IQ test inteligencije sa drugim ljudima i Bogom na crtu, naša arogancija, prema onima kojima svoje talente naplaćujemo, bila bi daleko manja, a odgovornost daleko veća.

Kao što postoje globalno zaštićene endemske vrste životinja i biljaka, možda će u budućim vremenima daroviti postati globalno dobro koje se više neće bagatelisati po zakonima verovatnoće.

Izazovi su sve veći, a darovitih je sve manje. Globalni problemi veći su od lokalnih ma koliko mi drugačije mislimo.

Daroviti su kao monsunski vetrovi, donose osveženje daleko od mesta gde su pokupili vodu i ne priznaju granice.

Informatička globalizacija je svojevrsna dopuna čovekovim mentalnim sposobnostima. Umesto da čovek pamti pa da kreira, sada mu je dostupno svo pamćenje iskustva sveta; i ako je do sada pojam kolektivnog pamćenja bio mit, danas je to stvarnost interneta.

Ako su podaci znanja do sada bili prepreka talentima za nova rešenja, poglede na svet, danas to nije izgovor. Naravno, pre globalizacije arena u kojoj su daroviti isijavali darove bila je manja. Po prvi put su rezultati talenta trenutno verifikovani ocenjivani i upotrebljivi. Nema mesta gde možeš da se sakriješ, nema vremena u kome možeš nekog da zamajavaš.

Ipak, globalizam je fenomen koji nikada neće moći da izražava geografiju, klimu, lokalnu biografiju, pa će mikro autentičnost biti glavni kvalitet.

Efikasnost funkcionisanja globalne info mreže surovo je efikasnija od biološke informativne efikasnosti. Globalna mreža ne spava, ne zamara se, ne pati od svih bioloških ritmova i uslovnosti.

U vreme kada se kreativnost postiže stimulisanjem emotivne inteligencije, ljubavlju za novcem, a ne za neke opšte etičke moralne vrednosti, darovitost, koja nije odmah isplaćena, besmislena je.

Globalizacija teži kulturnoj i energetskejoj entropiji, kreativnost je ta koja remeti entropiju. Ravnodušnost, bespomoćnost, prepuštanje inicijative drugima glavni je pokazatelj stepena entropije. Sagledavanje tog stanja, pronalaženje novih

vrednosti, daje snagu da se otrgnemo iz gliba entropijske beznadežnosti.

Globalizaciju treba posmatrati kao izazov i šansu, a ne hendikep; ali, ko to da uradi? Globalizacija može biti veštački bauk, izgovor za neuspeh prestrojavanja intelekta opšte filozofije.

Kreativni su globalno uspešni kada uredi lokalnu sredinu, kada doprinose rešavanju problema geografije klime, kvaliteta života. Globalizacija ne pegla planine, ne isušuje mora, ne ispravlja reke, ne menja vremenske zone, ona samo povećava konkurenciju kvaliteta rada.

Ako se ne snalazimo, to ne znači da to ne možemo da prevaziđemo. Kao što globalno umreženi surfujemo, tako treba i lokalno da komuniciramo; što je veća globalna mreža, to je tiša lokalna komunikacija.

Umetnička dela, pesma, slika, muzika, ne rešavaju egzistencijalne probleme ali pomažu da odlučimo da se borimo. Krize su uvek efikasnije kada nema umetnosti. Sam fenomen postojanja različitih jezika, lokalnih kultura, lokalnih umetnosti ukazuje da određena klima geografija, biološko istorijsko podneblje, jesu te posebnosti iskristalisane kao svoj vid mentalne podrške društvu.

Što je globalizacija efikasnija, jedini način da joj pariramo je otkrivanje što kvalitetnijih lokalnih vrednosti: **Gledaj globalno - hodaj lokalno, slušaj globalno - pevaj lokalno.**

Globalizacija treba da učini naš lokalni milje dragocenim i čudesnim, kao što su prvi astronauti, našavši se u beskrajnu vasionu, videvši malu plavu loptu osetili njenu neponovljivost i dragocenost.

Dragocenost je izuzetno iskustvo koje može da se deli i to je recept za novo vrednovanje iskustva darovitosti. Ispunjenost skoro mesijevskim otkrovenjem prava je suprotnost osećanju globalne beznadežnosti.